

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń S.A. w W.

przeciwko Specjalistycznej Spółdzielni Gastronomicznej w W.

z siedzibą w W.

o zapłatę,

i z powództwa wzajemnego Specjalistycznej Spółdzielni Gastronomicznej w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2010 r.,

zażalenia pozwanej (powódki wzajemnej)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 kwietnia 2010 r., sygn. akt VI ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej (powódki wzajemnej) od wyroku tego Sądu z dnia 25 listopada 2009 r., sygn. akt VI ACa (...), którym oddalona została jej apelacja od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 grudnia 2008 r., sygn. akt IV C (...), zasądającego

powództwo główne w kwocie 7.868.738 zł wraz z wyszczególnionymi w tym wyroku odsetkami ustawowymi i oddalające powództwo wzajemne w kwocie 11.914.474 zł.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości zażaleniem pozwana, żądając jego uchylenia i nadania biegu skardze kasacyjnej. Na podstawie art. 380 k.p.c. zaskarżyła również postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lutego 2010 r. odmawiające jej zwolnienia od opłat od skargi kasacyjnej ponad kwotę 30.000 zł co do powództwa głównego oraz ponad kwotę 30.000 zł co do powództwa wzajemnego, zarzucając mu naruszenie art. 103 u.k.s.c. i żądając jego zmiany i zwolnienia jej w całości od opłaty od skargi. Wniosła również o zasądzenie od powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ocenę Sądu drugiej instancji co do sytuacji majątkowej pozwanej z punktu widzenia zastosowania art. 103 u.k.s.c. należy uznać za prawidłową. W konsekwencji za prawidłowe należy uznać również odrzucenie skargi kasacyjnej z powodu nieuiszczenia przez pozwaną, mimo stosownego wezwania, opłaty należnej od skargi. Podstawy do przyjęcia, iż pozwana wykazała, że nie ma dostatecznych środków na uiszczenie opłat od skargi w kwotach po 30.000 zł, nie stanowią informacje zawarte w dołączonych do zażalenia raportach kasowych, wyciągu z rachunku bankowego oraz bilansie przepływów pieniężnych pochodzących z okresu od 1 stycznia do 31 marca 2010 r., ani powołanie się na zajęcie rachunku bankowego przez komornika w toku bliżej nieokreślonego postępowania egzekucyjnego. Z przedstawionego przez pozwaną sprawozdania statystycznego wynika bowiem, że w czwartym kwartale 2009 r., tj. wówczas, gdy zakończyło się postępowanie przed Sądem drugiej instancji, uzyskała ona ze sprzedaży przychód netto w kwocie ponad 5.700.000 zł.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.